

ת"פ 46624/07/14 - מדינת ישראל נגד משה בן חיים

בית משפט השלום באשדוד

ת"פ 46624-07-14 מדינת ישראל נ' בן חיים(אסיר)

כבוד השופט עדי אייזדורפר
מדינת ישראל

בפני

המאשימה

נגד

משה בן חיים (אסיר) ע"י ב"כ עו"ד סגי זקס

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם אשר עניינו מונח בפני, הורשע בביצוע עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בהתאם לסעיף 275 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"), וזוכה מעבירת איומים, בהתאם להוראות 192 לחוק.

2. על פי כתב האישום, ביום 20.5.14 נחקרה בתחנת המשטרה באשדוד גב' סמדר זגורי (להלן: "**סמדר**"), אשר במועד הרלבנטי הייתה בת זוגו של הנאשם. במועד זה, הגיע הנאשם לתחנת המשטרה, ובעוד סמדר מצויה בחקירה, החל לשוחח עימה, וזאת חרף פניית השוטרת ליאת בכר אליו, בדרישה שיחדל מלעשות כן, נוכח העובדה כי היא מצויה בחקירה. בהמשך, הגיע השוטר אמנון אלון, אשר הזדהה בפני הנאשם כשוטר, וביקש גם הוא מן הנאשם להפסיק לשוחח עם סמדר, אך הנאשם המשיך בשלו, ואף פנה אל השוטר אמנון בצורה מאיימת, התקרב אל פניו, הניף את ידיו ואמר לו "**מי אתה בכלל אני אדבר איתה איך שאני רוצה**".

בשלב זה הגיע שוטר נוסף - זאב רובינשטיין, אחז בידי הנאשם במטרה להרחיקו מהשוטר אמנון, והנאשם איים על השוטר זאב באומרו "**אני אפגע בך**".

על פי כתב האישום השוטר אמנון הודיע לנאשם כי הוא עצור, ואף ביקש לאזוק את הנאשם. הנאשם התנגד, החל להשתולל, ולא איפשר לשוטרים לאזוק אותו.

כאמור, לאחר שמיעת הראיות בתיק הורשע הנאשם בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, וזוכה מעבירת האיומים שיוחסה לו.

טיעוני הצדדים לעונש

3. המאשימה טוענת, כי מדובר בנאשם רצידיוויסט, בעל עבר פלילי עשיר, כולל הרשעות קודמות רלבנטיות. לשיטתה, מעשיו של הנאשם מלמדים כי מדובר במי שאינו חושש מפני החוק, ומעשיו מהווים פגיעה בתקינות הסדר הציבורי ובסדרי השלטון. הנאשם הגיע לתחנת המשטרה במטרה להפריע להתנהלות החקירה של סמדר, והתעלם מפניות השוטרים אליו.

לטענת המאשימה, מתחם הענישה ההולם את המקרה שבפני נע בין מאסר על תנאי, ועד למספר חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית בדמות קנס והתחייבות, ובעניין זה צורפו מטעם המאשימה מספר פסקי דין. לאור נסיבות ביצוע העבירה, עברו המכביד של הנאשם וניהול ההליך המשפטי עד תומו, באופן שאינו מאפשר להקל עם הנאשם בעת גזירת העונש, עתרה המאשימה לגזור על הנאשם מספר חודשי מאסר בפועל בצירוף קנס והתחייבות.

4. ב"כ הנאשם טען, כי מעשיו של הנאשם מצויים ברובד הנמוך של העבירה. בנוסף, עמד על כך כי בעת השתלטות השוטרים על הנאשם, הושכב הנאשם על ספסל ונגרמה לו חבלה במצחו, באופן שהיווה כבר אז הרתעה ממשית לנאשם. עוד מציין ב"כ הנאשם, כי במסגרת הכרעת הדין עמד ביהמ"ש על כך שיש להביא בחשבון, במסגרת טענת ההגנה מן הצדק, את עניין החבלה שנגרמה לנאשם, ולשקול עניין זה לקולא, בעת גזירת הדין.

עוד טען, כי יש לדחות את הטענה בדבר אי הקלה עם הנאשם בעת גזירת הדין נוכח עמידתו על ניהול ההליך, והראיה - כי הנאשם זוכה מאחת מן העבירות שיוחסה לו בכתב האישום - עבירת האיומים, ועל כן ברור כי אין המדובר בניהול הליך סרק.

ב"כ הנאשם ערך אבחנה בין פסקי הדין שהוצגו על ידי המאשימה, לבין המקרה המונח בפני, אם מאחר ומדובר בענישה שהושגה במסגרת הסדר בעת שהנאשם עצור, מתוך שיקול פרקטי להתספק בענישה חופפת, אם מאחר ומדובר בעבירה של **תקיפת** שוטר שלא כבעניינו, ואם מאחר ומדובר במקרה של ריבוי עבירות שגרמו לחבלות חמורות, ותסקיר שלילי שהתקבל בעניינו של הנאשם.

בהגנותו ציין ב"כ הנאשם, כי אכן למרשו עבר מכביד, הרובץ לחובתו, אולם ביקש לזקוף לזכותו את החומרה הנמוכה של העבירה, את העובדה כי הנאשם לא שיבש את החקירה בפועל, החבלה שנגרמה לנאשם, וחוסר ההתאמה בין התנהלות הנאשם לתגובת השוטרים, אשר כאמור היוותה הרתעה מספקת. עוד ציין את מצבו הרפואי הקשה של הנאשם והטיפול הרפואיים והתרופות להם נזקק. כל אלה מהווים שיקולים לקולא בעניינו של הנאשם.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

עמוד 2

5. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק, בעת קביעת מתחם הענישה ההולם ביחס לעבירה בה הורשע הנאשם, יש ליתן ביטוי לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע כתוצאה ממעשי הנאשם, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

6. במקרה דנן, הערך החברתי שנפגע הינו שמירה על סדרי השלטון והחוק, וכן האינטרס להגן על אפשרותה של המשטרה לבצע את פעולותיה באופן תקין, ללא הפרעה.

במעשיו, בעת שהנאשם פנה אל סמדר ושוחח עימה בעת שהיא מצויה בחקירה, פגע הנאשם בערכים אלה. לא רק שהנאשם הגיע לתחנת המשטרה במטרה לשוחח עם סמדר, למרות שידע כי סמדר מצויה בחקירה, אלא שגם לאחר שפנו אליו שלושה שוטרים, החוקרת ליאת בכר, השוטר אמנון והשוטר זאב, כל אחד בשלב אחר, וביקשו ממנו להפסיק לשוחח עימה, התעלם הנאשם מפניות אלה, והמשיך בשלו, תוך הבעת זלזול מופגן בדרישת השוטרים. בהתנהלותו זו, הביע כאמור, הנאשם זלזול בדרישת השוטרים באופן שפגע ביכולתם לבצע את תפקידם כנדרש, והעובדה כי לא שעה לפניות השוטרים מעידה, כי אין לנאשם מורא מפני החוק ונציגיו.

7. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בהתאם להוראות סעיף 40 לחוק, יש ליתן את הדעת, בין היתר, לשאלת הנזק שצפוי היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה, והנזק שנגרם בפועל. בענייננו, התנהגות הנאשם עשויה היתה להביא לשיבוש החקירה ומהלכה, והתנהלותו הלעומתית כלפי השוטרים יכולה היתה להביא לגרימת נזק וחבלה לשוטרים. החוקרת ליאת נאלצה לקטוע את חקירה לאור הפרעות הנאשם, ושני שוטרים נוספים נאלצו להתערב בסיטואציה, על מנת לנטרל את התנהגותו של הנאשם.

8. עם זאת, סבורני כי יש ממש בטענת הסנגור כי מעשי הנאשם מצויים ברף הנמוך של החומרה, שכן מדובר בהתנהגות אשר הסתכמה בצעקות לעבר סמדר, בשלב הסופי של החקירה, מבלי שהנאשם ניסה להסתיר דבר מעיני ומאוזני החוקרת.

9. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר על תנאי וכלה בעבודות שירות (ת"פ (י-ם) 4110/09 מדינת ישראל נ' עליאן (ניתן ביום 14.11.13), ת"פ 40946-02-13 מדינת ישראל נ' הדר (ניתן ביום 5.11.13), ת"פ 1669/08 מדינת ישראל נ' מסעוד (ניתן ביום 17.2.10)).

10. לאחר ששקלתי עד כה, סבורני כי יש מקום לקבוע כי מתחם הענישה ההולם בענייננו, נע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל, אשר יכול שירוצו בדרך של עבודות שירות, בצירוף ענישה כספית נלווית.

11. כמצוות סעיף 40 לחוק, בעת גזירת העונש, בגדרי מתחם הענישה, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ובמסגרת זו יש ליתן את הדעת, בין היתר, לשאלת פגיעת העונש בנאשם, התנהלות רשויות האכיפה, נטילת אחריות מצידו של הנאשם, עברו הפלילי או העדר עבר, וכן נסיבות חייו הקשות של הנאשם.

בעניינו של הנאשם המונח בפני, אין ספק כי הטלת ענישה קונקרטית תביא לפגיעה בו.

אשר לנטילת אחריות, הנאשם לא נטל כל אחריות על התנהלותו, ואף לא הביע מודעות כלשהי לבעייתיות הכרוכה בה. הנאשם טען בתחילה, כי לא שוחח עם סמדר בעניינים הנוגעים לחקירה, אח"כ טען כי דיבר בקול רם, ועל כן לא הסתיר דבר, ועוד טען כי לא הפריע למהלך החקירה. הנאשם אף הביע עמדה קורבנית ותחושות כעס כלפי השוטרים על פגיעתם הבלתי מידתית בו, מבלי שהביע הבנה ומודעות לכך שהתנהלות השוטרים נבעה מהתעלמותו המוחלטת מפניות חוזרות ונשנות אליו, בדרישה שיחדול מניסיונותיו לשוחח עם סמדר.

אשר להתנהגות רשויות האכיפה במהלך מעצרו של הנאשם, אין חולק כי השוטרים השתמשו בכח ואף הודו בכך. הנאשם הושכב על ספסל בעת השתלטות השוטרים עליו, וכתוצאה מכך נחבל במצחו, נשרט ודימם. יש ליתן לכך ביטוי בעת גזירת עונשו.

לנאשם עבר פלילי מכביד. הנאשם ריצה בעבר, ואף מרצה כיום, מאסר בגין עבירות שונות ומגוונות ביניהן, גניבה, התפרצות, הונאה, אלימות, ובעברו אף עבירות הנוגעות לפגיעה בסדרי שלטון ומשפט.

אשר לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, יש לציין את מצבו הרפואי הקשה של הנאשם, אשר חולה במחלת כבד, כפי שעולה ממסמכים שהציג. מצב זה אף הביאו לוותר על נוכחותו במהלך חלק מן הדיונים, לאור הצורך להגיע באמצעות שב"ס, ממקום מאסרו, והקושי הכרוך בכך מבחינתו. לאיזון מצבו זה, נוטל הנאשם תרופות בעלות השפעה חזקה.

12. בהתאם להוראות סעיף 40ד לחוק, ניתן לסטות ממתחם הענישה ההולם משיקולי שיקום הנוגעים לנאשם. בעניינו, ולאור כל המפורט לעיל, לא מצאתי מקום ליתן ביטוי לשיקול זה, וממילא, יגזר דינו של הנאשם בתוך מתחם הענישה כפי שנקבע לעיל.

13. בשקלול כל המפורט עד כה, מצאתי לנכון לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים, שלא לעבור את העבירה בה הורשע.

קנס כספי בסך של 2000 ₪. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון שבהם יהיה ביום 1.7.17.

ניתן היום, ז' אייר תשע"ז, 03 מאי 2017, בהעדר הצדדים.